

شعرهای شهادت

۶۰ / ۱۲ / ۲۲

می دانم

می دانم رنج ها را چگونه باید نوشید

و این درسی است که تو آموزگارم بوده ای

یک جرعه مدام از ماتم تو ،

گلوی عالمی را گرفته است

این رنج رنج تمامی نسل هاست

من فریاد خسته دردم را

- که درد حقارت نیست - از درس تو ،

- به زمزمه شوق کشانده ام

اگر خنده ام درد آلود است

ملامتی نیست که اشکم سرشار از شادی است

در وسعت سبز تو

حقارت رنج ها را دیده ام

ای آموزگار ظرافت

تو این گونه رنج ها را تحقیر می کنی